

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyně JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **M. V.**
bytem A, Slovensko

proti
žalované: **Univerzita Karlova**
sídlem Ovocný trh 560 /5, 116 36 Praha 1

o **žalobě proti rozhodnutí** rektorky žalované ze dne 22. 6. 2023, č. j. UKRUK/293741/2023-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí rektorky žalované ze dne 22. 6. 2023, č. j. UKRUK/293741/2023-3, kterým rektorka žalované zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy ze dne 15. 3. 2023, č. j. UKPF/136029/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím děkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy ukončil žalobci studium dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a čl. 10 odst. 8 písm. c) Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy (dále jen „Studijní a zkušební řád“) pro nesplnění povinností stanovených individuálním studijním plánem (dále jen „ISP“).

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje X

2. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že dle studijního informačního systému se žalobce dne 2. 10. 2019 zapsal do studia doktorského studijního programu Teoretické právní vědy – Mezinárodní právo soukromé a právo mezinárodního obchodu uskutečňovaného v kombinované formě studia. Postup v přípravě disertační práce s názvem „Uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů v české a slovenské právní praxi“ i studijní povinnosti byly v ISP rozvrženy na čtyři akademické roky studia.
3. V prvním roce, tedy v akademickém roce 2019/2020, měl žalobce splnit předměty Akademické psaní, Obecné základy právní vědy a Teoretická a metodologická specifika vědy mezinárodního práva soukromého a práva mezinárodního obchodu (dále jen „Specifika vědy MPS a PMO“). Žalobce v tomto akademickém roce splnil jen první dvě uvedené povinnosti. Nesplnění předmětu Specifika vědy MPS a PMO žalobce odůvodnil karanténními opatřeními v souvislosti s pandemií covid-19. Školitel v hodnocení uvedl, že s žalobcem není v pravidelném kontaktu, a žalobce hodnotil hodnocením „B“. V Dodatku č. 1 ISP byl jako nový termín splnění tohoto předmětu stanoven následující akademický rok.
4. V druhém roce, tedy v akademickém roce 2020/2021, měl žalobce kromě nesplněné povinnosti z prvního ročníku studia splnit povinnost publikace, konferenční vystoupení, a předměty Doktorandský seminář – Mezinárodní právo soukromé a právo mezinárodního obchodu a Anglický jazyk. Žalobce splnil pouze povinnost z prvního ročníku (Specifika vědy MPS a PMO) a Doktorandský seminář. Nesplnění povinností Anglický jazyk, publikace a konferenční vystoupení odůvodnil pandemií covid-19, omezeným cestováním přeshraničních studentů, uzavřenými hranicemi a nízkým technologickým pokrytím svého bydliště internetovým připojením. Školitel žalobce s tímto odůvodněním nesouhlasil a navrhl hodnocení „C“. Konkrétně uvedl: *„Nesouhlasím se zdůvodněním nesplnění povinností z důvodu pandemie covid-19. Dle mého názoru mohl student pracovat na článku či samostatném textu disertace. Není možné se vymlouvat paušálně na pandemii a neplnit studijní povinnosti.“* Oborová rada však hodnocení změnila na „B“ a navrhla umožnit žalobci pokračovat ve studiu. Žalobci byl stanoven nový termín splnění povinností publikace, konference a předmětu Anglický jazyk v akademickém roce 2021/2022.
5. Ve třetím roce, tedy v akademickém roce 2021/2022 měl žalobce kromě dříve nesplněných povinností (publikace, konference a Anglický jazyk) dle individuálního studijního plánu splnit povinnost Německý jazyk, konferenční vystoupení, zahraniční stáž, a složit státní doktorskou zkoušku Mezinárodní právo soukromé a právo mezinárodního obchodu.
6. Z hodnocení plnění ISP za akademický rok 2021/2022, schváleného dne 20. 10. 2022, bylo zjištěno, že žalobce splnil dvě studijní povinnosti: vystoupil na konferenci žalované Whistleblowing – závěry a perspektivy dne 9. 6. 2022 a ve dnech 1. 4. až 30. 6. 2022 absolvoval zahraniční stáž (stáž absolvoval ve státě svého bydliště: Slovenská republika). Další studijní povinnosti žalobce nesplnil. Žalobce konkrétně nesplnil dvě studijní povinnosti přesunuté z minulého akademického roku: povinnost publikace a předmět Anglický jazyk, a dále povinnosti třetího ročníku: předmět Německý jazyk, další konferenční vystoupení a složení státní doktorské zkoušky.
7. Žalobce v komentáři k hodnocení plnění ISP uvedl, že mu v plnění studijních povinností bránily závažné okolnosti, které nastaly bez jeho zavinění. Pandemická opatření mu bránila v cestování mezi Slovenskem a Českem a žalobcovo bydliště má problémy s pokrytím internetového připojení.

8. Školitel žalobce s tímto zdůvodněním nesouhlasil. V hodnocení žalobce za akademický rok 2021/2022 konstatoval, že mu žalobce neposlal žádný akademický výstup, ani s ním nekonzultoval disertační práci. Z tohoto důvodu mu navrhl hodnocení „C“. Rovněž dle oborové rady nebyla pandemická opatření v daném akademickém roce takové povahy a rozsahu, aby žalobci bránila ve splnění studijních povinností. Oborová rada tedy žalobci udělila hodnocení „C“ a ve smyslu čl. 10 odst. 8 písm. c) Studijního a zkušebního řádu konstatovala, že žalobce nesplnil povinnosti podle ISP a jeho studium bude ukončeno.

Žaloba

9. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání a namítá, že žalovaná rozhodovala odlišně ve skutkově shodných případech. V akademickém roce 2020/2021 žalobce nesplnil řádně všechny studijní povinnosti z důvodu pandemie covid-19, avšak k ukončení jeho studia nedošlo. V následujícím akademickém roce již žalovaná stejné důvody žalobce pro nesplnění studijních povinností neakceptovala a studium žalobci ukončila. Žalobce se domnívá, že žalovaná i jiné vysoké školy ve stejných a podobných případech jiných studentů studium neukončily.
10. Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost. Z napadeného rozhodnutí není dle žalobce jasné, proč pandemická opatření během akademického roku 2020/2021 představovala závažné okolnosti nastalé bez zavinění studenta, které bránily plnění povinností podle individuálního studijního plánu, a proč tomu tak v akademickém roce 2021/2022 již nebylo.
11. Žalovaná se dle žalobce v napadeném rozhodnutí nevypořádala s následujícími námitkami. Žalobce tvrdil, že ISP nemohl plnit z důvodů zvláštního zřetele hodných, které nemohl ovlivnit a které nastaly bez jeho zavinění. Žalobce je přeshraniční student s pobytem na Slovensku. Dne 24. 11. 2021 vyhlásila slovenská vláda usnesením nouzový stav, který trval od 25. 11. 2021 do 23. 2. 2022, a zároveň byl stanoven zákaz vycházení. Dle žalobce bylo vyhlášení zákazu vycházení na poslední chvíli, chaotické a nepředvídatelné. Žalobce zjistil existenci zákazu vycházení dne 25. 11. 2021 ráno, kdy jej policejní hlídka vrátila domů pod hrozbou zadržení. Žalobce zůstal bez notebooku, bez použitelného internetu, bez materiálů ke studiu a dalšímu plnění povinností dle ISP. Žalobce se zajímal o možnost skládat zkoušky distančním způsobem, avšak dostal informaci, že jen telefonicky to není možné. Zkoušku videohovorem žalobce provést nemohl. Nadto bylo třeba ke zkouškám z anglického a německého jazyka zaslat s předstihem články či knihu, což žalobce bez notebooku a materiálů ke zkouškám nemohl učinit. Žalobce u sebe neměl ani podklady pro psaní článků a nemohl je ani během zákazu vycházení získat. Žalobce udává, že v době absolvování stáže od 1. 4. 2022 do 30. 6. 2022 měl povinnost vykonávat stáž a nemohl si odběhnout a plnit jiné povinnosti dle individuálního studijního plánu. Na Slovensku docházelo v letech 2021 a 2022 k vydávání vyhlášek Úřadu veřejného zdravotnictví Slovenské republiky, které žalobce omezovaly v plnění povinností dle ISP. Jedním z hlavních omezení byla povinná karanténa při překročení hranice, tj. při cestě do školy a zpět (většinou 14denní karanténa v jednom i druhém státě, tj. celkem 28 dní karantény).
12. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalované, že celý akademický rok nebyl v kontaktu se svým školitelem. Žalobce uvádí, že se pokoušel školitele kontaktovat telefonicky, přičemž dostal pokyn, že má zaslat email. Žalobce ani po opakovaném zasílání emailů neobdržel od školitele na žádný email odpověď.

13. Žalobce namítá, že jím popsané okolnosti představovaly důvody zvláštního zřetele hodné, které nastaly bez jeho zavinění ve smyslu čl. 10 bod 9 Studijního a zkušebního řádu. V takovém případě platí, že splnil-li student ISP neúplně, platí, že jej splnil. Pokud plnění povinností podle ISP bránily závažné okolnosti, které nastaly bez zavinění studenta, nelze jej hodnotit podle čl. 10 odst. 8 písm. c) Studijního a zkušebního řádu (návrhem na ukončení studia). Rozhodnutí o ukončení studia ze dne 15. 3. 2023 vycházelo z nesprávného rozhodnutí oborové rady, která rozhodla v rozporu se Studijním a zkušebním řádem.
14. Žalobce namítá absenci povinných údajů v napadeném rozhodnutí. Žalovaná v napadeném rozhodnutí neuvedla žádné sídlo správního orgánu, žádnou doručovací adresu ani jinou jednoznačnou identifikaci jako například IČ.

Vyjádření

15. Žalovaná odkazuje na napadené rozhodnutí, ve kterém rektorka žalované dospěla k závěru, že skutečnosti uváděné žalobcem nelze považovat za důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu čl. 10 odst. 9 Studijního a zkušebního řádu. Dle rektorky pandemie covid-19 v dotčeném období ovlivnila všechny studenty bez rozdílu. Zkoušky a jiné studijní povinnosti bylo možné plnit a ověřovat distančně.
16. Žalovaná nesouhlasí s tím, že by měla být vyslovena nicotnost napadeného rozhodnutí. Rektorka žalované byla funkčně i místně příslušná k rozhodnutí o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Nadto napadené rozhodnutí obsahuje veškeré zákonné náležitosti, jeho výrok je srozumitelný, určitý a odpovídá odůvodnění. Určité je rovněž označení správního orgánu. Neuvedení adresy žalované představuje toliko formální opomenutí.
17. Žalovaná odmítá námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rektorka se v odůvodnění vypořádala se všemi odvolacími námitkami. V napadeném rozhodnutí jasně a přesvědčivě vyjádřila důvody, o které opřela své skutkové a právní závěry. Skutečnost, že žalobce se závěry učiněnými v napadeném rozhodnutí nesouhlasí, neznamená, že rektorka námitky žalobce nevypořádala.
18. Námitky o porušení zásady legitimního očekávání považuje žalovaná za liché, neboť je žalobce nepodpořil dostatečnými tvrzeními ani je relevantním způsobem nedoložil.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaná s tímto postupem na výzvu soudu nevyjádřili nesouhlas.
20. Podle čl. 10 odst. 8 Studijního a zkušebního řádu UK: „*Plnění individuálního studijního plánu podléhá pravidelnému, nejdéle však ročnímu hodnocení, které spolu s řádným odůvodněním předkládá školitel a následně projednává a schvaluje oborová rada. Oborová rada si může vyžádat stanovisko vedoucího školícího pracoviště. Hodnocení individuálního studijního plánu potvrzuje předseda oborové rady, příp. jím pověřený člen oborové rady. Závěrem hodnocení je konstatování, že student*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- a. *splnil individuální studijní plán,*
 - b. *nesplnil některé povinnosti podle individuálního studijního plánu,*
 - c. *nesplnil povinnosti podle individuálního studijního plánu; v takovém případě student nesplnil požadavek stanovený tímto řádem a studium bude ukončeno.“*
21. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce od roku 2019 studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy doktorský studijní program Teoretické právní vědy – Mezinárodní právo soukromé a právo mezinárodního obchodu v kombinované formě studia. V prvních dvou akademických letech nesplnil všechny své studijní povinnosti dle ISP s odvoláním na opatření související s pandemií covid-19. Žalobci však bylo umožněno pokračovat ve studiu. V akademickém roce 2021/2022 žalobce opět nesplnil všechny své povinnosti a byl hodnocen hodnocením „C“, což mělo za následek ukončení jeho studia.
22. Žalobce se domnívá, že okolnosti, které mu bránily v plnění povinností podle ISP, nastaly bez jeho zavinění a představují důvody zvláštního zřetele hodné. Dle čl. 10 odst. 9 Studijního a zkušebního řádu přitom platí, že „[p]okud student z důvodů zvláštního zřetele hodných, které nastaly bez jeho zavinění, splnil individuální studijní plán neúplně, platí, že individuální studijní plán splnil. Pokud plnění povinností podle individuálního studijního plánu bránily závažné okolnosti, které nastaly bez zavinění studenta, nemůže být hodnocen podle odstavce 8 písm. c).“
23. Soud se ztotožnil s žalovanou, že žalobce nijak neprokázal svá tvrzení, že nemohl své povinnosti plnit distančně. Jeho tvrzení navíc nejsou přesvědčivá.
24. Žalobce nesplnil následující povinnosti:
- povinnost odborné publikace,
 - předmět Anglický jazyk,
 - předmět Německý jazyk,
 - druhé konferenční vystoupení,
 - složení státní doktorské zkoušky.
25. Soud neuvěřil žalobci, že v akademickém roce 2021/2022 nemohl žádnou z těchto povinností splnit. Soud nezpochybňuje, že pohyb žalobce byl po určitá časová období omezen, a to nejen mezi Českou a Slovenskou republikou, ale i v rámci Slovenské republiky. Soud však neuvěřil tvrzení žalobce, že nemohl své povinnosti plnit distančně. Žalobce tvrdí, že po určité období zůstal bez notebooku a internetového připojení, neboť dne 24. 11. 2021 vyhlásila slovenská vláda usnesením nouzový stav. Žalobce však neprokazuje, že by po celé období nouzového stavu (dle žalobce od 25. 11. 2021 do 23. 2. 2022), platil zákaz vycházení, ani že by jeho bydliště mělo problémy s internetovým připojením. Žalobce neprokazuje ani to, že by své povinnosti (zejména psaní odborného článku či části disertační práce a jejich zaslání školiteli) nemohl plnit mimo toto období. Obecný poukaz na absolvování stáže v období od 1. 4. 2022 do 30. 6. 2022 není v tomto směru postačující. Žalobce stáž nijak nespecifikuje a neuvádí, proč v jejím průběhu nemohl plnit žádné další studijní povinnosti.
26. Soud přisvědčil žalované též v tom, že žalobce nijak nedoložil, že by byl v jakémkoliv kontaktu se svým školitelem. Jeho školitel naopak uvedl, že s ním žalobce svou situaci nijak nekomunikoval, nezajímal se o možnost skládat zkoušky distančním způsobem a neřešil s ním svou disertační práci.

27. Rektorka žalované proto dospěla ke správnému závěru, že skutečnosti tvrzené žalobcem nelze považovat za zvláštního zřetele hodné ve smyslu čl. 10 odst. 9 studijního řádu.
28. Žalobce spatřuje porušení zásady legitimního očekávání v tom, že každý rok uváděl jako důvod neplnění svých povinností proticovidová opatření, avšak toliko ve třetím roce žalovaná tyto důvody neakceptovala a studium žalobci ukončila.
29. Soud zjistil, že školitel v hodnocení plnění ISP za rok 2021/2022 uvedl, že žalobce mu neposlal žádný akademický výstup ani s ním nekonzultoval svoji disertační práci. Odvolání se žalobce na pandemii nepovažoval školitel za relevantní. Z tohoto důvodu hodnotil žalobce hodnocením „C“, což oborová rada následně schválila. Rovněž v prvostupňovém rozhodnutí se uvádí, že *„podle vyjádření školitele [...] důvodem, proč studentovi navrhoval hodnocení „C“ a proč i oborová rada na svém 1. zasedání dne 20. 10. 2022 tento návrh schválila, byla, vedle nesplnění povinností ISP, zejména skutečnost, že student během celého akademického roku nebyl se svým školitelem v kontaktu ohledně disertační práce a ze strany studenta s ním neproběhla ani žádná jiná komunikace.“*
30. Z výše uvedeného plyne, že důvodem pro udělení hodnocení „C“ žalobci nebylo pouze nesplnění výše uvedených studijních povinností dle ISP, nýbrž také nedostatečný postup v disertační práci, ohledně níž se školitelem vůbec nekomunikoval. Žalobce ve správním ani soudním řízení neprokázal opak. Žalobce v žalobě uvádí, že v akademickém roce 2021/2022 se školitele pokoušel kontaktovat telefonicky i opakovaně emailem, avšak školitel mu neodepsal. Tato svá tvrzení však žalobce nikterak nedoložil. Soud k nim tedy nemohl přihlídnout.
31. Nedostatečná komunikace přitom provázela celé žalobcovo studium, neboť již z hodnocení za první rok studia vyplývá, že žalobce nebyl se svým školitelem v pravidelném kontaktu, a v druhém roce studia s ním nebyl v kontaktu vůbec. Postup žalované spočívající v ukončení studia v důsledku udělení hodnocení „C“ není v rozporu s právními předpisy a nenarušuje zásadu legitimního očekávání. Soud neprovedl žalobcem navržený důkaz spočívající v podobných případech jiných studentů, neboť žalobce žádný konkrétní důkaz neidentifikoval ani nepřiložil.
32. K námitce nedostatečné identifikace žalované (absence adresy a IČ) v napadeném rozhodnutí soud uvádí, že tento nedostatek nemůže být sám o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. V projednávaném případě nevystávají pochyby o identifikaci žalované, která byla označena svým názvem a logem. Žalovaná je známou veřejnou vysokou školou a v daném případě nebylo dáno riziko záměny žalované s jiným odvolacím orgánem.
33. Žalobce konečně namítá, že žalovaná se v rozhodnutí nevypořádala se všemi jeho námitkami a že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost.
34. Podle konstantní judikatury je nepřezkoumatelné zejména takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, proč správní orgán nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005 - 65, a ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130). Požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí však neznamená, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán

opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).

35. Rovněž nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, sp. zn. 7 Afs 212/2006).
36. Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 1 Afs 92/2012, bod 28).
37. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).
38. Soud při vědomí výše uvedených východisek dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.
39. Žalovaná v napadeném rozhodnutí srozumitelně popisuje důvody, pro které došlo k ukončení studia žalobce. Okolnosti uváděné žalobcem nepovažuje žalovaná za dostatečné pro vysvětlení, proč žalobce nekonal kontroly studia distančně, proč nepublikoval odborné články a nedokládal postup v přípravě textu disertační práce.
40. Napadené rozhodnutí představuje souvislé a logické odůvodnění závěru, že skutečnosti tvrzené žalobcem nepředstavují důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu čl. 10 odst. 9 Studijního a zkušebního řádu. Na námitky žalobce dostatečně reaguje. Soud v této souvislosti pro úplnost podotýká, že Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Soud či správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně implicitně – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Z výše uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
42. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. září 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.